

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420305713
AA43-1395-14/3

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2014.gada 22.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Gintere, tiesneses I.Amona un L.Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par Pāvilostas novada domes 2013.gada 15.janvāra lēmuma „Par zvejas rīku sadali pašpatēriņa zvejai” (protokols Nr.2., 3.-65§) atzīšanu par prettiesisku, sakarā ar Pāvilostas novada domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 19.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pāvilostas novada dome (turpmāk Dome) ar 2013.gada 15.janvāra lēmumu „Par zvejas rīku sadali pašpatēriņa zvejai” (protokols Nr.2., 3.-65§) 6.1.punktu (turpmāk Lēmums) noraidīja (turpmāk arī pieteicējs) iesniegumu par zvejas rīku piešķiršanu pašpatēriņa zvejai 2013.gadam, jo uz lēmuma pieņemšanas brīdi pieteicējam bija nekustamā īpašuma nodokļa parāds, kas ir lielāks par 5 latiem, proti, 53,72 latiem.

[2] Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu, lūdzot atzīt Lēmumu par prettiesisku. Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Pieteicējam veselības problēmu rezultātā bija nepieciešami ievērojami finanšu līdzekļi, tāpēc viņš bija spiests nodokli samaksāt 2013.gada 28.janvārī, taču minētais Domes sēdē nav ņemts vērā.

[2.2] Lēmums neatbilst tiesību normām, jo, sadalot zvejas rīkus, prioritāri jāņem vērā iepriekšējā gada rūpnieciskās zvejas protokols un tam piesaistītās zvejas limita vienības. Pieteicēja ieskatā konkrētajā gadījumā zvejas limitus vajadzēja iedalīt tiem, kuriem zvejas nomas līgums iepriekš nav

bijis. Dome veica lozēšanu, kas neatbilst Zvejniecības likuma 11.panta otrajai, sestajai un septītajai daļai.

[3] Dome rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesai norādīja, ka pieteikumu neatzīst, un paskaidroja, ka Domes Attīstības, lauksaimniecības, mežsaimniecības, zivsaimniecības un saimniecisko lietu komitejas (turpmāk Komiteja) 2012.gada 13.decembra sēdē tika nolemts zvejas rīkus 2013.gadam piešķirt personām, kurām nav nekustamā īpašuma nodokļa parāda uz 2012.gada 18.decembri. Paziņojums par minēto lēmumu publicēts Pāvilstas mājas lapā www.pavilosta.lv.

Pieteicējam uz 2012.gada 18.decembri bija nodokļa parāds 53,72 latu apmērā, kā arī pieprasījums pēc zvejas rīkiem 2013.gadā bija lielāks par šajā gadā piešķirtajiem limitiem. Zvejas rīki 2013.gadam piešķirti, pamatojoties uz Ministru kabineta 2009.gada 11.augusta noteikumu Nr.918 „Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību” (turpmāk Noteikumi Nr.918) 17.punktu un Zvejniecības likuma 7.pantu.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2013.gada 19.jūlija spriedumu apmierināja pieteikumu un atzina par prettiesisku Lēmumu par pieteicēja iesnieguma noraidīšanu nodokļa parāda dēļ. Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka administratīvā lieta ir ierosināta par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Dome 2013.gada 13.jūnija vēstulē Nr.PNP/3-27/13/632 tiesai norādīja, ka zvejas rīki pašpatēriņa zvejai 2013.gadam vairs nav pieejami. Ņemot vērā, ka zvejas rīku limitu piešķiršana 2013.gadam vairs nav iespējama, secināms, ka vairs nav iespējama arī labvēlīga administratīvā akta izdošana. Līdz ar to tiesa var vērtēt tikai Lēmuma tiesiskumu, tādējādi precizējot pieteikuma priekšmetu – par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[4.2] Zvejniecības likuma 7.panta otrā daļa paredz, ka valsts un pašvaldības institūcijas valstij piederošās zvejas tiesības zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var nodot (iznomāt) tādām personām, kuras veic pašpatēriņa zveju vai kuras saņēmušas speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai attiecīgajos ūdeņos. Saskaņā ar minētā panta sesto daļu pašvaldība ir tiesīga daļu no zvejas tiesībām iznomāt pašpatēriņa zvejai fiziskajām personām, kuru deklarētā dzīvesvieta vai kurām piederošais nekustamais īpašums atrodas šīs pašvaldības administratīvajā teritorijā.

Saskaņā ar Zvejniecības likuma 11.panta pirmo daļu tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos (ja rūpnieciskā zveja tajos ir atļauta) Latvijas Republikas juridiskās un fiziskās personas iegūst, pamatojoties uz zvejas tiesību nomas līgumu ar valsts vai pašvaldības institūciju par zvejas tiesību nodošanu (iznomāšanu) un saņemot zvejas atļauju (licenci).

Ministru kabineta 2009.gada 30.novembra noteikumu Nr.1375 „Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību piekrastes ūdeņos” (turpmāk Noteikumi Nr.1375) 7.punkts paredz, ka katram zvejniekam pašpatēriņa zvejai gadā var iedalīt mencu nozvejas apjomu, kas nav lielāks par 200 kilogramiem, kā arī ne vairāk kā vienu zivju tīklu, ne vairāk kā vienu reņģu tīklu, ne vairāk kā vienu lucīšu murdu un ne vairāk kā 100 āķu. Zvejniekam pašpatēriņa zvejai var iedalīt visu minēto zvejas rīku veidu limitu, bet vienlaikus zvejā var lietot tikai vienu zvejas rīku veidu.

Noteikumu Nr.918 17.punkts paredz, ka, iznomājot rūpnieciskās zvejas tiesības fiziskām un juridiskām personām, ievēro Zvejniecības likuma 7.panta sestajā daļā noteiktās prasības par priekšrocībām zvejas tiesību nomā.

[4.3] Pieteicējam zvejas tiesību nomas līgumi ar pašvaldību bijuši noslēgti arī iepriekšējos gadus, vismaz kopš 2009.gada. No 2009. līdz 2012.gadam nav mainījušies arī pieteicējam piešķirtie zivju zvejas rīki, proti, viens zivju tīkls, viens reņģu tīkls un 100 zivju āķi. Tieši šādus zvejas rīkus pieteicējs vēlējies saņemt arī 2013.gadā.

Ar Domes 2013.gada 27.jūnija lēmumu „Par izmaiņām zvejas rīku limitos” (Protokols Nr.2, 27§) pieteicējam piešķirts viens zivju tīkls un 22 kg mencu nozvejas kvota. Lai arī no Domes 2013.gada 5.jūlija iesnieguma secināms, ka Dome uzskata, ka ar šo pieņemto lēmumu tiesiskais strīds ar pieteicēju ir izbeidzies, ievērojot pieteicēja vēlmi izvērtēt Lēmuma tiesiskumu uz tā pieņemšanas brīdi un to, ka ar 2013.gada 27.jūnija lēmumu nav piešķirts tāds zvejas rīku skaits, kādu pieteicējs vēlējies, tiesai jāizvērtē Lēmuma tiesiskums uz tā pieņemšanas brīdi.

[4.4] Pieteicēja iesniegums noraidīts tādēļ, ka uz Lēmuma pieņemšanas brīdi pieteicējam bija nodokļa parāds. Pieteicējs nenoliedz faktu, ka šāds parāds bija, taču tas tai pašā mēnesī, kad pieņemts Lēmums, nomaksāts. Minēto tiesai apstiprinājusi Dome 2013.gada 13.jūnijā vēstulē Nr.PNP/3-27/13/632.

[4.5] Vērtējot to, vai nosacījums par nodokļa parāda neesamību noteikts pamatoti, tiesa konstatēja, ka nosacījums par nodokļa samaksu līdz 2012.gada 18.decembrim izriet no Komitejas 2012.gada 13.decembra sēdes protokola Nr.12.

[4.6] Atbilstoši likumam „Par pašvaldībām” pašvaldības lēmējorgāns ir dome. Saskaņā ar minētā likuma „Par pašvaldībām” 21.panta pirmo daļu dome var izskatīt jebkuru jautājumu, kas ir attiecīgās pašvaldības pārziņā. Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 50.pantu komiteju pamatuzdevums ir sagatavot un iesniegt pašvaldības domei lēmumu projektus, kas atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 26.panta pirmajai daļai tos pieņem sēdēs. Pamatojoties uz likuma „Par pašvaldībām” 21.panta trešo daļu atšķirīga kārtība pašvaldību lēmumu pieņemšanai attiecināma vienīgi uz Rīgas pilsētas domi, kas ir tiesīga daļu kompetences, tai skaitā lemšanas tiesības, nodot savām institūcijām.

Pirms lēmumu projektu izskatīšanas domes sēdē un lēmumu pieņemšanas lēmumu projektus parasti izskata attiecīga pašvaldības domes izveidota komiteja atbilstoši tās pašvaldības nolikumā noteiktajai kompetencei. Komiteju veido daļa no domes deputātiem. Šāds komitejas lēmums, ko pieņēmusi daļa no domes deputātiem, nerada tiesiskas sekas. Tikai tad, ja dome, izskatot komitejas sagatavoto lēmuma projektu, to akceptē, pieņemot lēmumu, tam ir juridisks spēks. Komitejas kompetencē nav pieņemt saistošu lēmumu. Līdzīga lēmumu pieņemšanas kārtība saskaņā ar Saeimas kārtības rulli ir arī Saeimā, kur likumprojektus sākotnēji nodod sagatavošanai atbildīgajai komisijai, kas tālāk nodrošina attiecīgā projekta iesniegšanu izskatīšanai Saeimas lasījumos.

Secināms, ka Komitejas 2012.gada 13.decembra sēdē nolemtais bez Domes lēmuma nav saistošs pieteicējam. Tādējādi saistoši prioritāte zvejas rīku skaita un mencas nozvejas limita sadalīšanai pirmo reizi noteikta tikai Lēmumā.

[4.7] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmo daļu valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

Ne Zvejniecības likums, ne noteikumi, kas izdoti, pamatojoties uz minēto likumu, neparedz deleģējumu pašvaldībai noteikt ierobežojumus attiecībā uz tām personām, kurām tiesības nomāt zvejas tiesības pašpatērīna zvejai noteiktas Zvejniecības likuma 7.panta sestajā daļā.

Saskaņā ar Zvejniecības likuma 11.panta sesto un septīto daļu, ja pieļaujama nozvejas apjoms, zvejas rīku skaits vai rūpnieciskās zvejas vietu skaits nav pietiekams, lai nodrošinātu attiecīgos ūdeņos vai to daļā juridiskajām un fiziskajām personām ar Civillikumu noteikto vai iznomāto zvejas tiesību izmantošanu, kā arī apmierinātu juridisko un fizisko personu iesniegtos lūgumus par zvejas tiesību nomas līgumu noslēgšanu, var organizēt zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoli. Izsoli var organizēt gan juridiskajām un fiziskajām personām, kurām saskaņā ar šā likuma 7.panta sesto daļu ir dodama priekšroka zvejai attiecīgos ūdeņos vai to daļā (slēgtā izsole), gan visiem interesentiem (atklātā izsole) uz atlikušo nozvejas apjomu, zvejas rīku un zvejas vietu skaitu.

Atbilstoši Noteikumu Nr.918 43.punktam, ja rūpnieciskās zvejas tiesību nomas iesniegumu skaits pārsniedz neiznomāto un brīvi pieejamo rūpnieciskās zvejas tiesību iespējas, rīko rūpnieciskās zvejas tiesību nomas izsoli. Noteikumu Nr.918 48.punkts paredz, ka Zvejniecības likuma 11.panta septītajā daļā noteiktajos gadījumos tiek rīkota slēgtā izsole, un tajā piedalās tikai tās fiziskās un juridiskās personas, kurām ir iepriekš noslēgts rūpnieciskās zvejas tiesību nomas līgums vai kuras ir iesniegušas rūpnieciskās zvejas tiesību nomas iesniegumus un kurām saskaņā ar Zvejniecības likumu ir priekšrocības uz rūpnieciskās zvejas tiesību nomu.

Ja tiek rīkota izsole, tiek izstrādāti nomas izsoles noteikumi. Konkrētajā gadījumā izsole nav rīkota, līdz ar to nekādu papildu nosacījumu noteikšana nebija Domes kompetencē. Tādējādi nosacījums par nodokļa parāda neesamību noteikts prettiesiski.

[4.8] Administratīvā procesa likuma 84.pants paredz, ka administratīvais akts ir tiesisks, ja tas atbilst tiesību normām, bet prettiesisks – ja neatbilst tiesību normām. Tā kā Lēmumā ietvertais nosacījums iekļauts pretēji tiesību normām, Lēmums par pieteicēja iesnieguma noraidīšanu nodokļa parāda dēļ atzīstams par prettiesisku.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 19.jūlija spriedumu Pāvilostas novada pašvaldība iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka nepiekrīt spriedumam šādu apsvērumu dēļ.

[5.1] Komiteja bija tiesīga pieņemt 2012.gada 13.decembra lēmumu, bet pašvaldība – ņemt to vērā, lemjot par zvejas rīku un limitu piešķiršanu 2013.gadam. Minētais lēmums nav pārsūdzēts. Pieteicējs bija informēts par šo lēmumu, pieteicējam bija nodokļa parāds.

[5.2] Zvejniecības likuma 11.panta sestā un septītā daļa citastarp noteic, ja pieļaujama zvejas rīku skaits nav pietiekams, var organizēt izsoli. Tādējādi tiesa nepamatoti atzinusi, ka obligāti rīkojama izsole.

[5.3] Kritērijs nodokļu parāda neesamība ir paredzēts Ministru kabineta 2009.gada 8.septembra noteikumu Nr.1015 „Kārtība, kādā izsniedz speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai zvejniecībā, kā arī maksā valsts nodevu par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu” (turpmāk Noteikumi Nr.1015) 17.2.punktā.

Ne Zvejniecības likums, ne Noteikumi Nr.918 neparedz nodokļa parāda neesamības kritēriju attiecībā uz pašvaldībai deleģēto tiesību lemt par pašpatēriņa vajadzībām piešķiramo zvejas rīku un limitu apjomu. Domes ieskatā pēc tiesību normu analogijas tā bija tiesīga attiecināt Noteikumu Nr.1015 normu uz likumā neparedzētu gadījumu uz līdzības pamata.

[5.4] Tā kā 2013.gadā atbrīvojās zvejas rīku limiti un pieteicējs nodokļa maksājuma saistības bija nokārtojis, Dome ar 2013.gada 27.jūnija lēmumu „Par izmaiņām zvejas rīku limitos” (protokols Nr.2., 27.§) pieteicējam piešķīra 2013.gadam vienu zvejas tīklu un 22 kg mencu nozvejas kvotas.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[8] Konkrētajā lietā, kā to pamatoti konstatēja pirmās instances tiesa, pārbaudāms, vai bija tiesisks Domes atteikums piešķirt pieteicējam zvejas rīkus pašpatēriņa zvejai 2013.gadā tā iemesla dēļ, ka pieteicējam bija nekustamā īpašuma nodokļa parāds.

[9] Zvejniecības likuma (*redakcijā, kas bija spēkā 2013.gadā*) normas reglamentē turpmāko.

[9.1] Likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka zivju resursus Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un teritoriālajos ūdeņos pārvalda valsts.

Atbilstoši likuma 5.panta ceturtajai daļai, pašvaldība zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē valstij piederošo zvejas tiesību izmantošanu un pārzina privāto zvejas tiesību izmantošanu ūdeņos, kas atrodas pašvaldības administratīvajā teritorijā vai piekļaujas tai.

Tādējādi likumdevējs deleģējis pašvaldībām, kuru teritorijā atrodas vai kuras teritorijai piekļaujas teritoriālie ūdeņi, tiesības organizēt un pārzināt zvejas tiesību izmantošanu.

[9.2] Zvejniecības likuma 6.pants, reglamentējot zvejas tiesības, citstarp noteic, ka Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos zvejas tiesības pieder Latvijas Republikai, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem (panta trešā daļa). Zvejas tiesības privātajos ūdeņos (izņemot Civillikuma 2. un 3.pielikumā minētos) pieder ūdeņu īpašniekam, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem (panta piektā daļa).

Tādējādi zvejas tiesību subjekti ir valsts un privāto ūdeņu īpašnieki. Zvejas tiesību izmantošana tiek atsevišķi reglamentēta normatīvajos aktos.

[9.3] Saskaņā ar likuma 1.pantā ietverto terminu skaidrojumu rūpnieciskā zveja ir darbība nolūkā iegūt zivis, izmantojot rūpnieciskus zvejas rīkus (8.punkts); komerciālā zveja ir rūpnieciskā zveja, kurā zvejniekam ir tiesības izmantot zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu), kas pārsniedz attiecīgos rūpnieciskās zvejas noteikumus pašpatēriņa zvejai noteikto ierobežojumu, ar tiesībām zvejā iegūtās zivis pārdot vai piedāvāt tirgū (9.punkts); pašpatēriņa zveja ir rūpnieciskā zveja, kurā zvejniekam ir tiesības izmantot ierobežotu zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu), kas norādīts attiecīgos rūpnieciskās zvejas noteikumos, bez tiesībām zvejā iegūtās zivis pārdot vai piedāvāt tirgū (10.punkts).

No minētajām normām secināms, ka komerciālā zveja un pašpatēriņa zveja ir atšķirīgi reglamentēti rūpnieciskās zvejas veidi, kuriem normatīvajos aktos ietvertas specifiskas prasības.

[9.4] Likuma 7.pants paredz zvejas tiesību nodošanas nosacījumus. Atbilstoši šā panta otrajai daļai valsts un pašvaldības institūcijas valstij piederošās zvejas tiesības zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var nodot (iznomāt) tādām personām, kuras veic pašpatēriņa zveju vai kuras saņēmušas speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai

attiecīgajos ūdeņos. Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā, kā arī par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu maksājamās valsts nodevas apmēru un maksāšanas kārtību. Attiecīgi 7.panta sestā daļa noteic, ka, iznomājot zvejas tiesības, priekšroka ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju vai nodarbojas ar zivju resursu atražošanu un pavairošanu, pildījis iepriekš noslēgtā līguma nosacījumus un ievērojis zveju regulējošos noteikumus. Pārējās zvejas tiesības tiek iznomātas pašpatēriņa zvejai, un attiecībā uz šo zvejas limita daļu priekšroka ir personām, kuru deklarētā dzīvesvieta ir attiecīgās pašvaldības teritorijā vai kurām piederošais nekustamais īpašums atrodas attiecīgās pašvaldības teritorijā.

Tādējādi valstij piederošās zvejas tiesības var nodot: 1) komerciālajai zvejai, ja personai ir licence komercdarbībai zvejniecībā un 2) personām pašpatēriņa zvejai. Ministru kabineta noteikumos ir ietverti nosacījumi, kas pašvaldībai jāievēro, nododot zvejas tiesības.

Likums paredz arī konkrētus priekšrocību nosacījumus, iznomājot zvejas tiesības. Tostarp, priekšroka pašpatēriņa zvejas tiesību iznomāšanas gadījumā ir personām, kuru deklarētā dzīvesvieta vai īpašuma atrodas konkrētas pašvaldības, kura iznomā zvejas tiesības, teritorijā.

[9.5] Reglamentējot rūpniecisko zveju, Zvejniecības likuma 11.pants paredz turpmāko.

Tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos Latvijas Republikas juridiskās un fiziskās personas iegūst, pamatojoties uz zvejas tiesību nomas līgumu ar valsts vai pašvaldības institūciju par zvejas tiesību nodošanu (iznomāšanu) un saņemot zvejas atļauju (licenci) vai neslēdzot zvejas tiesību nomas līgumu (..) (panta pirmā daļa).

11.panta otrā daļa paredz, ka priekšroka saņemt zvejas atļauju (licenci) ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju, kā arī tam attiecīgās pašvaldības iedzīvotājam, kas nodarbojas ar pašpatēriņa zveju, ja komercsabiedrība, individuālais komersants vai attiecīgās pašvaldības iedzīvotājs ir ievērojis zveju regulējošos noteikumus.

11.panta 4.² daļa paredz, ka Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos iedalāmo zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu, kas attiecas uz pašvaldībām, kuru administratīvās teritorijas robežojas ar šiem ūdeņiem, kā arī šo limitu izmantošanas kārtību, ievērojot šā panta ceturto daļu un saskaņā ar Eiropas Savienības zvejniecību regulējošiem tiesību aktiem, nosaka Ministru kabinets.

Atbilstoši 11.panta piektajai daļai zvejas limitu juridiskajām un fiziskajām personām var noteikt kā nozvejas apjomu, zvejas kuģu vai zvejas rīku skaitu un veidu, kā arī kā zvejas periodus vai zvejas dienu skaitu.

[10] Pašvaldībai, izlemjot jautājumus, kas saistīti ar rūpniecisko zveju, ir jāievēro Zvejniecības likuma un Ministru kabineta noteikumu nosacījumi.

Kā to pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, uz izskatāmo gadījumu attiecināmi Noteikumi Nr.1375, kas reglamentē Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos iedalāmo zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu, kas attiecas uz pašvaldībām, kuru administratīvā teritorija robežojas ar piekrastes ūdeņiem, kā arī šo limitu izmantošanas kārtību.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 19.jūlija sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi izvērtēja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzina, ka Pāvilostas novada pašvaldība ir rīkojusies prettiesiski, nosakot, ka pieteicēja iesniegums par zvejas rīku iedalīšanu noraidāms, jo pieteicējam ir nekustamā īpašuma nodokļa parāds. Proti, ne Zvejniecības likums, ne Ministru kabineta noteikumi neparedz, ka atteikums piešķirt zvejas rīkus varētu tikt pamatots ar apstākli, ka persona nav nomaksājusi nekustamā īpašuma nodokli.

[11] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs faktiski atbilda nosacījumiem, lai ar viņu tiktu noslēgts pašpatēriņa zvejas tiesību nomas līgums 2013.gadam.

Noteikumu Nr.1375 (*redakcijā, kas spēkā no 2013.gada 8.janvāra*) 7.punkts noteica, ka katram zvejniekam pašpatēriņa zvejai gadā var iedalīt mencu nozvejas apjomu, kas nav lielāks par 200 kilogramiem, kā arī ne vairāk kā vienu zivju tīklu, ne vairāk kā vienu reņģu tīklu, ne vairāk kā vienu lucīšu murdu un ne vairāk kā 100 āķu. Zvejniekam pašpatēriņa zvejai var iedalīt visu minēto zvejas rīku veidu limitu, bet vienlaikus zvejā var lietot tikai vienu zvejas rīku veidu (7.punkts).

Savukārt 8.punkts reglamentēja pašvaldības rīcību gadījumos, kad zvejas limitu pieprasījumi pārsniedz pašvaldībai piešķirto zvejas limitu. Proti, ja, izmantojot Zvejniecības likumā noteikto komerciālajai zvejai dodamo priekšroku, komercdarbībai zvejniecībā licencēto zvejnieku iesniegtie zvejas limitu pieprasījumi sasniedz attiecīgās pašvaldības piekrastei noteikto kopējo zvejas limitu, kas vairs neļauj iedalīt zvejas limitus pašpatēriņa zvejai vai licencētās rūpnieciskās zvejas organizēšanai, pašvaldībai ir tiesības šīm vajadzībām nodalīt atsevišķu zvejas rīku vai nozvejas apjoma limita daļu, kas nepārsniedz piecus procentus no attiecīgā zvejas rīku veida vai ne mazāk kā vienu zvejas rīka limita vienību vai nepārsniedz piecus procentus no attiecīgās zivju sugas nozvejas apjoma kopējā limita.

Tādējādi pašvaldības rīcībai jāatbilst noteikumos minētajam.

[12] Pašvaldība norādījusi, ka Noteikumu Nr.1015 17.punkts noteic pašvaldības tiesīga atteikt pretendētājam atļaujas (licences) izsniegšanu, ja pretendētājam ir nodokļu parāds.

Apgabaltiesa norāda, ka Noteikumi Nr.1015 nosaka kārtību, kādā tiek izsniegta speciālā atļauja (licence) komercdarbībai zvejniecībā, līdz ar to

minētie noteikumi nav attiecināmi uz pieteicēja gadījumu. Proti, minēti noteikumi nav piemērojami gadījumos, kad tiek izskatīti jautājumi, kas saistīti ar pašpatēriņa zveju. Kā jau apgabaltiesa norādīja iepriekš [9] punktā, Zvejniecības likums nošķir un atšķirīgi reglamentē nosacījumus komerciālās zvejas un pašpatēriņa zvejas gadījumā.

[13] Apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes apelācijas sūdzības argumentam, ka pieteicējs neapstrīdēja Komitejas 2012.gada 13.decembra lēmumu. Pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, ka no normatīviem aktiem neizriet Komitejas kompetence izdot šādu lēmumu.

[14] Tā kā pieteikums apmierināms, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu pieteicējam piespriežama viņa samaksātā valsts nodeva par pieteikumu 20 latu (28,46 *euro*) apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt pieteikumu.

Atzīt par prettiesisku Pāvilostas novada domes 2013.gada 15.janvāra lēmuma „Par zvejas rīku sadali pašpatēriņa zvejai” (protokols Nr.2., 3.-65§) 6.1.punktu.

Uzlikt pienākumu Pāvilostas novada pašvaldībai atlīdzināt samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente (personiskais paraksts) S.Gintere

Tiesneses (personiskais paraksts) I.Amona

(personiskais paraksts) L.Konošonoka

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese

S.Gintere

Rīgā 2014.gada 22.decembrī